

Nälän Aseistamisen Moraalinen Turmelus

Nälän tahallinen käyttö aseena – siviiliväestön kontrolloimiseksi, pakottamiseksi tai tahdon murtamiseksi – on yksi räikeimmistä ihmisetiikan ja kansainvälisen oikeuden loukkauksista. Gazassa tämä rikos on jalostettu järjestelmäksi. Se, mitä on tapahtunut, ei ole pelkästään humanitaarinen epäonnistuminen, vaan laskelmoitu vallan ohjelma, joka on verhottu avun varjolla. Tämän strategian ytimessä on Yasser Abu Shabab, entinen rikollinen, josta tuli kollaboraattori, ja militarisoitu jakelujärjestelmä, joka tappaa enemmän kuin ruokkii. Väärin syytöksiin, välityssodankäynnin ja ruoan saannin tappavan kontrollin kautta Israel on muuttanut humanitaarisen avun kärsimyksen ja alistumisen teatteriksi. Palestiinalaisia houkutellaan avustussaattueisiin vain ammutuksi – taktiikka, jota pidettäisiin epäinhimillisenä jopa villieläinten kohtelussa.

Yasser Abu Shabab: Alamaailmasta Välittäjäksi

Yasser Abu Shababin tarina ei ole lunastuksen, vaan opportunistin tarina, jota miehitys manipuloi. Abu Shabab, joka oli kerran tunnettu hahmo Gazan rikollisessa alamaailmassa, oli vangittuna huumeiden salakuljetuksesta ja asekaupasta, kunnes hän pakeni lokakuussa 2023. Seuraavassa kaaoksessa hän nousi uudelleen niin sanotun ”Kansanvoiman” – vaihtoehtoisesti ”Terrorisminvastaisen palvelun” – itsejulistautuneeksi johtajaksi. Israelin, joka halusi hajottaa palestiinalaisten yhtenäisyyden ja heikentää Hamasia epäsuoran hallinnon kautta, kerrotaan aseistaneen ja valtuuttaneen Abu Shababin ryhmän toimimaan IDF:n hallitsemilla alueilla.

Tämä suhde ei ole uusi; kolonialistiset vallat ovat pitkään luottaneet moraalisesti kompromissiin paikallisiin toimimaan ulkomaisen kontrollin toimeenpanijoina. Gazassa tämä taktiikka kohtasi kuitenkin välittömän inhoa. Abu Shababin kollaboraatio nähtiin niin syvänä petoksena, että hänen oma heimo ja perhe hylkäsivät hänet. Yhteiskunnassa, jossa sukulaisuus ja solidaarisuus ovat pyhiä, tämä julkinen hylkääminen teki hänestä hylkiön. Häntä ei vain eristetty – hänestä tuli symboli kaikelle, mitä miehitys pyrkii turmelemaan: uskollisuus, identiteetti, vastarinta. Hänen tarinansa osoittaa, miten miehittäjä muuttaa yksilölliset kunnianhimot yhteisölliseksi tuhoksi.

Vääriä Syytöksiä ja Avun Romahdus

Keskeistä Israelin kuristavan otteen oikeuttamisessa Gazan avustusjärjestelmään oli syytös, että Hamas ryösti humanitaarisia tarvikkeita. Nämä väitteet, jotka nousivat esiin vuoden 2024 lopulla, käytettiin UNRWA:n epälegitimointiin ja kriittisten toimituslinjojen katkaisemiseen. Luotettavat raportit paljastivat kuitenkin myöhemmin, että räikein avun varastaminen – 109 YK:n kuorma-auton ryöstö – ei ollut Hamasin, vaan Abu Shababin joukkojen tekosia. Silti narratiivi jatkui, ja sitä käytettiin aseena olemassa olevan avustusrakenteen purkamiseen ja sen korvaamiseen Gazan humanitaarisella

säätiöllä (GHF), militarisoituneella koneistolla, joka perustettiin toukokuussa 2025 Israelin ja Yhdysvaltojen tuella.

Yahya Sinwarin Ruumiinavaus: Lisää Ristiriitoja Israelin Narratiiviin

Israelin väitteitä vastaan puhuu vieläkin enemmän Yahya Sinwarin, merkittävän Hamasin johtajan, kunto hänen kuolemansa hetkellä. Israelin oma kuolinsyytutkija totesi, että Sinwar ei ollut syönyt kolmeen päivään ennen kuolemaansa – yksityiskohta, joka herättää vakavia kysymyksiä. Jos Hamas olisi järjestelmällisesti varastanut apua, kuten Israel väittää, on epätodennäköistä, että heidän johtajansa olisi jätetty nälkään. Tämä todiste viittaa laajempaan epäonnistumiseen avun jakelussa, mikä viittaa siihen, että tarvikkeita sieppaavat muut ryhmät, kuten Abu Shababin miliisi, eikä Hamas hamstraa niitä. Avainhenkilön, kuten Sinwarin, nälkiintyminen korostaa karua todellisuutta: apu ei päädy niille, joille se on tarkoitettu, riippumatta siitä, kuka sitä kontrolloi.

Gazan Humanitaarinen Säätiö: Nälkäpelit Muuttuvat Todellisuudeksi

GHF lupasi koordinointia ja turvallisuutta. Sen sijaan se toi verilöylyn. Jakelupisteistä tuli kuolemanvyöhykkeitä. Kyynelkaasu, kumiluodit, oikeat luodit ja paniikki muunsivat ruoan etsinnän päivittäiseksi venäläiseksi ruletiksi. Lähes 800 palestiinalaista on tapettu ja tuhansia muita haavoittunut yrittäessään saada apua. Tämä järjestelmä, joka on rakennettu väärin oletusten varaan ja ylläpidetty väkivallalla, ei ole vain epäonnistunut nälän torjunnassa – se on institutionalisoitunut sitä. Se heijastaa logiikkaa, joka ei pyri helpotukseen vaan kontrolliin: syödäksesi sinun on toteltava; selviytyäksesi sinun on alistuttava.

Kansainvälisen oikeuden mukaan tämä on sotarikos. **Geneven sopimusten lisäpöytäkirjan I artikla 54** kieltää nimenomaisesti siviilien nälkiinnyttämisen sotataktiikkana, mukaan lukien ”siviiliväestön selviytymiselle välttämättömien kohteiden” kohdistaminen tai tuhoaminen. **Kansainvälisen rikostuomioistuimen Rooman perussääntö** myös kriminalisoi nälän käytön aseena. Purkamalla luotettavia järjestöjä, kieltämällä apua ja tappamalla siviilejä jakelupaikoilla Israel on luonut järjestelmän, joka ei ole lainkaan humanitaarinen – se on ase.

Ihmisten Metsästys Syötin Yli: Ihmisyyden Lopullinen Pohja

Ehkä tämän järjestelmän pelottavin piirre on tapa, jolla se kääntää perus eettiset hierarkiat pälaelleen. Israelissa, kuten monissa maissa, on laitonta metsästää villieläimiä syötin avulla. Tätä käytäntöä pidetään epäeettisenä – oikeudenmukaisen metsästyksen periaatteiden rikkomuksena, jotka suojelevat jopa ei-inhimillisiä olentoja tarpeettomalta kärsimykseltä. Kuitenkin Gazassa nälkäiset siviilit houkutellaan ruokaan avun varjolla, vain

jotta sotilaat ampuvat heitä. Se, mikä on kielletty peurojen suhteen, on laillistettu lapsia vastaan.

Tämä eettinen käänteisyys ei ole sattumaa. Se on dehumanisoinnin looginen päätepiste. Kun kansa ei enää nähdä täysin ihmisenä, heidän kärsimyksensä muuttuu taustameluksi; heidän kuolemansa hallinnolliseksi. Moraalinen kuilu avautuu laajimmillaan ei sodan sumussa, vaan politiikkojen selkeydessä, jotka kohtelevat itse selviytymistä etuoikeutena, jota miehittäjä annostelee. Gazan nälkäiset eivät ole sivuvahinkoja. He ovat kohteita – houkuteltuja, ammuttuja ja hylättyjä järjestelmän toimesta, joka arvostaa eläinten elämää laillisesti enemmän kuin ihmisiä, joita se näännyttää.

Johtopäätös: Sanojen Ylittävä Rikos

Nälän aseistaminen Gazassa, jota kollaboraattorit kuten Yasser Abu Shabab ovat helpottaneet ja Israelin militarisoitu avustusjärjestelmä on institutionalisoitunut, ei ole vain sotastrategia – se on ihmisarvon häpäisy. Se heijastaa ajattelutapaa, jossa ruoasta tulee vallan väline, kollaboraatiota palkitaan ja siviilejä teurastetaan syömisen tarpeen vuoksi. Humanitaaristen järjestöjen korvaaminen aseistetuilla vartijoilla on muuttanut Gazan avustuskäytävät kuolemankäytäväksi.

Tämä ei ole pelkästään poliittinen epäonnistuminen. Se on rikos ihmisyyttä vastaan. Ja tuomitsevin syyte piilee vertailussa, jota ei olisi koskaan pitänyt tehdä: että eläimille annetaan enemmän eettistä huomiota kuin Gazan nälkäiselle väestölle. Tämä groteski käänteisyys vaatii globaalia suuttumusta – ei poliittisena asiana, vaan omantunnon kysymyksenä. **Maailma, joka sallii tämän, on vapaassa pudotuksessa – ei vain moraalisesti, vaan sivilisaatiollisesti.**